

spørgsmaal, saaledes Vædringsforlaget Nr. 133, der foreslaar Valgavancementet fra Premierlieutenant til Kapitain indskrænket til hver 5te Gang, og Nr. 134, der foreslaar, at der ved Valgforremmelse ikke skal tages særligt Hensyn til dem, der have bestaaet Afgangsprøven ved Officersskolens ældste Klasse. Udvalget gaar nemlig ud fra, at den Dygtighed, der erhverves ved at gennemgaa den nævnte Klasse, nok alligevel vil gjøre sig gjældende af sig selv til Fordel for de Paagjældende, uden at der ved Loven behøver at være sikret dem en særlig Fortrinsret, der navnlig ved Fodfolket og Rytteriet kunde blive hæmmende paa Forfremmelse af Andre, der paa anden Maade end netop ved at gennemgaa Officersskolen havde lagt særlig Dygtighed for Dagen.

De forskjellige Vædringsforslag (Nr. 138—140) vedrørende Forfremmelsesforholdene i Generalstaben sigte til, at der kan blive lagt en noget større Vægt end efter Lovforlaget paa, at Generalstabsofficererne have havt Seilighed til i de forskjellige Grader at have gjort praktisk Tjeneste i deres Vaaben, Noget, der formentlig ikke vil være til Hindrer for, at der dog kan være den nødvendige Fasthed i selve Tjenesten ved Generalstaben.

Forfremmelseslister.

Samtlige Udvalgets Medlemmer (med Undtagelse af Berg, L. Pedersen, Skytte og Stenbæk) foreslaa, at der i Loven optages Bestemmelser angaaende Forfremmelseslister, og at den endelige Behandling af disse for Officerernes Bedkommende foretages af et Raad, bestaaende af de 2 kommanderende Generaler og Generalinspektøren for det paagjældende Vaaben (jfr. Vædringsforlagene Nr. 141).

Befalingsmænd af Forstærkningen.

§ 101.

Udvalget har anset det for hensigtsmæssigt at give den Paragraf i Lovforlaget, der handler om Befalingsmændene i Forstærkningen, en noget fyldigere Affattelse (jfr. Vædringsforl. Nr. 142). Naar det tillige har foreslaaet optaget en udtrykelig Bestemmelse om, at Stabssergenter af Linien kunne udnævnes til Lieutenanter i Forstærkningen, da har det været lebet dertil af følgende Betragtninger. Der er i Lovudkastet foreslaaet en saa betydelig Udvidelse af Stabssergentklassen, nemlig fra 95 til 212, og deriblandt for Fodfolket alene fra 48 til 129, som Udvalget ikke kan tilraade dels af økonomiske Grunde, dels fordi det ikke, ved at udstyre hver

Underafdeling med en Stabssergent, har villet bidrage til, at der kunde blive fastsat en anden og mere underordnet Anvendelse af denne Hærens ældste Underofficersklasse end den, der efter Planen af 1842 var bestemt for Ingenieurkorpsets Minørmeistre og Artilleriets Overyrverkere og senere først gennem den midlertidige Oprettelse af Overkommandersergentklassen og derpaa gennem Loven af 6te Juli 1867 har faaet Hævd for alle Vaabenarternes Stabssergentklasse. Udvalget erkjender imidlertid, at der kan gjøres en berettiget Indvending imod, at Stabssergenter anvendes som Delingsførere ved de mere mobile Afdelinger, naar de ere naaede op til en fremrykket Alder; og da det tillige erkjender, at Loven af 26de Mai 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse, ved fra 1ste Januar f. A. at opheve den Underklasserne hidtil hjemlede Fortrinsret til visse kommunale Bestillinger, har beryget de ældre Underofficerer en vigtig Udgang til Befordring, har dets Opmærksomhed maattet blive henvendt paa en Underøgelse af, om der ikke ad anden Vej gennem Hærens Ordning kunde hødes paa disse Forhold. Da der nu allerede i de forløbne Aar har viist sig stor Vanskelighed ved at faae alle Kompagnieposterne i Forstærkningen besatte, og da denne Vanskelighed maa antages at ville stige i Fremtiden, naar man med Lovforlaget gaar til en Udvidelse af Forstærkningen og til en Aldersgrænse af 55 Aar for Premierlieutenanter af Linien, har Udvalget troet, at disse Poster fremtidig — foruden med Premierlieutenanter og Kapitainer af Linien, — ogsaa fyldestgjørende kunde besattes med dygtige Underofficerer af Stabssergentklassen, der, efterat de ved 50 Aars Alderen havde taget deres Afsked som saadanne, først udnævntes til Lieutenanter og Kompagniechefer i Forstærkningen, og senere udnævntes til Kapitainer i Forstærkningen, i hvilken Stilling de saa vilde kunne blive staaende til det fyldte 62de Aar, og i hvilken de uagtet deres mere fremrykkede Alder dog vilde kunne gjøre en meget nyttig Tjeneste, da der til dennes Bestridelse saavel under Fred og som under Krigmindre vil fordres Ungdommens Bevægelighed end en gennem lang Erfaring erhvervet Modenhed og Routine. Den Indvending, der fra flere af Udvalgets Medlemmer vilde være bleven fremsat imod Forslag om at aabne yngre Underofficerer Udgang til at blive Officerer uden Opfyldelse af de særlige derfor fastsatte Betingelser, — idet Saadant efter disse Medlemmers Opfattelse hverken vilde være i Hærens eller i de Paagjældendes egen, sande Interesse, — kan efter hele Udvalgets Formening ikke fremsættes imod at lade Underofficersstandens ældste Klasse i en fremrykket Alder gaa over til den ovenfor nævnte Anvendelse som Kompagniechefer i Forstærkningen, hvor de Paagjældende i